

ikke kunde paalægges ham. Dette har aldrig været Tilfældet. Formen, hvorunder han kunde komme til at yde sin Værnepligt, var til enhver Tid bestemt ved Lov, og hvorledes den vilde blive bestemt, inden Manden kom til den Alder, hvori han kunde komme til at yde den, kunde han ikke vide; men, naar den Tid endelig kom, var han derved sat paa lige Fod med alle Andre. Men de unge Mænd, som have været saa heldige at blive Krigsreserveofficerer, have derved ikke vundet nogen bedre eller gunstigere Stilling, end samtlige de andre unge Mænd, som ere blevne værnepligtige ved den samme Lov, saa at der i hele denne Betragtning ikke indeholdes nogensomhelst Retfærdiggjørelse for den Paaastand, man har villet gjøre med Hensyn til dem. Umuligheden af at skaffe Krigsreserveofficerer tilveie her i Landet, saaledes som man har skaffet dem tilveie overalt i andre Lande, hvor man har Landeværn eller Krigsreserve, skal først bevises, forinden man kan forlange, at det skal troes. Der findes saa mange Steder ubetalte Krigsreserveofficerer der, hvor der er almindelig Værnepligt, og der er endog paa mange af disse Steder en saa stor Tilstrømning dertil, at det skulde være forunderligt, om det Samme ikke skulde finde Sted ogsaa her hjemme; men i ethvert Tilfælde skal det først bevises, og det forekommer mig — det nægter jeg ikke — forunderligt, at Krigsministeren nu, efterat vi saa mange Gange have forhandlet dette Spørgsmaal, vil komme tilbage dertil igjen der, hvor det i Grunden ikke foreligger (Hør!).

Hvad det foreliggende Spørgsmaal angaaer, saa er det eneste Væsentlige, som ligger for, Forslaget fra Krigsministerens Side til § 4, hvilken ikke mere, som han formoder, kan blive § 3, thi her afstemmes ikke over Paragrapherne — maaskee tager jeg feil deri?

Formanden; Ja, jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand tager feil. Paragraph 2 er nemlig ved den foregaaende Afstemning bortfalden, og, naar nu Paragrapherne citeres med deres ældre Nummere, er det naturligviis under Forudsætning af, at ved Lovens endelige Redaction og Dplæsning Nummerfølgen rettes efter Afstemningerne.

Schæring; Ja, saa beder jeg om For-

labelse, saa er Feilen min. Men altsaa i ethvert Tilfælde til den nuværende § 4, som senere bliver § 3, har den ærede Krigsminister stillet et Forslag, der, som han siger, skal holde Spørgsmaalet om Reserveofficerernes Adkomst til Pension aabent, men jeg maa benægte, at dette er Tilfældet. Ved at votere dette Forslag, votere vi nemlig enten tomme Ord eller vi votere en Pensionsberettigelse (Hør!). Det kan ikke være vor Hensigt at votere tomme Ord, og vi ville have havt stor Uret i efter gjentagne Gange at have nægtet Anerkjendelse af Reserveofficerernes Pensionsberettigelse, dog alligevel nu at votere den, og navnlig at votere den i Genhold til de Grunde, som ere anførte derfor. Der er nemlig blevet sagt, at vi ikke skulde lukke Adkomsten for de Mænd, som blive foreslaaede til Pension; men der findes ikke een Mand i Danmark, for hvem Adkomsten dertil er lukket; det ligger i Hs. Maj. Kongens Regjerings Haand ved særlig Lov at foreslaae, at en hvilken som helst Mand skal blive pensioneret og understøttet af Staten. Pensionsloven udelukker ikke nogen Mand i hele Landet, men den giver kun en bestemt Adkomst, en Berettigelse til visse Mænd. Derved, at vi forkaste dette Forslag, vil der altsaa ikke ske den allermindste Forandring i Krigsreserveofficerernes Stilling med Hensyn til, om de ved deres Afgang i sin Tid skulde kunne foreslaaes til Pension eller ikke. Der kan for dem, som for enhver anden Mand, blive gjort et Forslag om, af særlige Grunde at votere dem en Pension, og, voterer da Rigsdagen en saadan Pension og Kongen bevilger den, saa er den given, men dermed har den Lov Intet at bestille; der behøves ingen Bestemmelse i denne Lov, for at give en saadan Afgang. Derfor vi derimod indsætte den foreslaaede Bestemmelse i Loven, vil det være vanskeligt for nogensomhelst Krigsminister at affædige en Krigsreserveofficer, uden tillige at indstille ham til Pension, men det er at skabe en Forlegenhed af en saadan Art, som vi ikke bør. Vi bør ikke gjøre det, blot fordi den nærværende Krigsminister har en anden Mening om dette Spørgsmaal end Thinget og hans Forgænger; thi vi bør ikke lukke Spørgsmaalet til og paalægge de kommende